

med Hensyn til hvilken man ønsker enten Skatteobjektet affasset eller i alt Fald Skatten forhøjet. Jeg nævner det blot for det Tilfælde, at disse Spørgsmaal skulde blive Gjenstand for Bemærkninger fra anden Side. Af Endringsforslaget til § 24 er der kun et, med Hensyn til hvilket Udvalget har delt sig i et Flertal og et Mindretal; men selv denne Omstændighed er jeg tilbøjelig til at tro ikke vil volde nogen videre Vanskelighed, thi saa vidt jeg har forstaaet senere Forhandlinger, tør jeg antage, at den høitagtede Minister ikke vil have nogen væsentlig Indvending at gjøre ved dette Endringsforslag. Angaaende Forslaget under Nr. 99, som angaar et større Beløb, skal jeg henvise til Betænkningen fra et Udvalg, der har været nedsat angaaende Lønninger til Toldassistenter og en Førgelse af Toldpersonalet. Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, have dette Udvalgs Arbejder givet Anledning til denne Indstilling fra Finantsministeren, som er tiltraadt af Udvalget. Forslag under Nr. 102, der angaar forskellige Bygningsarbejder, vil man formentlig finde nogenlunde klart fremstillet i Betænkningen. Det angaar tre Byggearbejder ved Toldboden i Kjøbenhavn, som Udvalget har ment, at man indtil videre maatte kunne udsætte, og jeg tror heller ikke efter de Forhandlinger, man om hele denne Sag har ført med Finantsministeren, at Spørgsmaalet vil kunne volde nogen Vanskelighed. De to følgende Forslag, der ogsaa angaa Byggesagen, ere tilstrækkelig begrundede i Betænkningen. — Med Hensyn til Livsforsikrings- og Førgelsesanstalten er der tillet et Endringsforslag under 105. Naar der er nævnt 500 Kr., er det en vilkaarlig Sum, som man ikke har troet passende fuldstændig med Virkeligheden. Den er kun et Udtryk for, at man ikke vil bevilge Dyrtidstillæg til Anstaltens Officierer af det Beløb, de faae i Lønterne. Iøvrigt er der ved de Meddelelser, man har modtaget angaaende Omfatningen af Livsforsikringsanstaltens Midler, i Betænkningen gjort to Bemærkninger, en af hele Udvalget og en af Udvalgets Flertal, hvortil jeg blot skal henvise.

Scavenius: Jeg har paa Mindretallets Vegne ikke Andet at gjøre, end at henvise til Betænkningen; der tror jeg, at vor Stilling paa de forskellige Punkter er tilstrækkelig tydelig vist. Af de foreliggende Endringsforslag er der kun 1, hvortil Mindretallet ikke har kunnet slutte sig, nemlig Forslaget under Nr. 100 om Nedsættelse af Medhjælper ved Toldstederne. Mindretallet har ikke

kunnet overbevise sig om, at denne Nedsættelse er tilstrækkelig begrundet. Vi kunne ikke Andet end anerkjende, at Toldstederne rundt omkring, især her i Kjøbenhavn, trænge til bestandig større og større Medhjælp. Da den ærede Ordfører ikke nærmere har begrundet de enkelte Ytringer i Betænkningen, hvortil Mindretallet ikke har kunnet slutte sig, ser jeg mig heller ikke opfordret til nu nærmere at gaa ind paa de vedkommende Spørgsmaal.

Finantsministeren (Strup): Med Hensyn til den Opfordring, som det ærede Udvalg har rettet til Finantsministeren om at fremme Afhændelsen af Arresø, skal jeg kun sige, at Finantsministeren selvfølgelig ikke har nogen Interesse i at bevare denne Sø som Statsejendom, og at jeg skal være meget villig til at afhænde den, saa snart det kan ske uden Tilfidsbetættelse af andre Statsinteresser, der ere knyttede til Søen. Som det ærede Udvalg veed, beror Sagen i dette Dieblit netop paa en Forhandling om, hvorvidt disse andre Interesser, der jo ligge under en anden Ministers Varetægt, kunne fyldestgøres, naar Søen bliver afhændet som Statsejendom. — Den næste Opfordring, det ærede Udvalg har rettet til Finantsministeren, er den, at indlede Underhandlinger om Afhændelse af de Domenekirker, hvilke den ærede Ordfører betegnede som tieneløse Kirker. Dette var dog ikke en ganske korrekt Betegnelse, thi lidt Tiende er der til dem. Ogsaa uden en saadan Opfordring vilde jeg have beskrevet mig for at stille Staten med disse byrdefulde Eiendomme; men det er en Selvfølge, at det kun vil kunne ske ved at bringe Offre. Ingen af disse Kirker kan bære sig selv, og der maa altsaa nødvendigvis bringes Offre, for at føre dem over paa anden Haand; selvfølgelig kan der, efter min Formening, kun være Tale om at bringe dem over i vedkommende Kommuner's Hænder. — I Anledning af, hvad Udvalgets Flertal har troet det nødvendigt at udtale angaaende den sidste Bortforpagtning af Østersfiskerierne i Limfjorden, skal jeg bemærke, at jeg er ganske enig med det ærede Udvalgsflertal i, at Afhændelser eller Bortforpagtninger af Statsejendomme i Reglen bør ske ved offentlig Auktion. Endvidere er jeg ganske enig med Udvalgsflertallet i, at det ikke er heldigt, naar det bliver Regel, at Afhændelse efter Auktions Afholdelse sker underhaanden; men jeg maa tillade mig at gjøre den Bemærkning, at Betingelsen for, at den offentlige Auktion overhovedet skal bringe et tilfredsstillende Resultat, er den, at der møder flere virkelige Liebhave, og at de virkelige Liebhave, der møde,